

SIEWCA

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI



Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Nr 25 (93)

21 lutego – 6 marca 2010 r.

Cena 1,- zł



PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY

Oby wszystko we mnie obróciło się ku Twojej chwale i obym nigdy nie zwątpił. Pozostaję bowiem pod Twoją opieką i w Tobie jest wszelka moc i dobroć. Daj mi czyste serce - żebym Cię ujrzał, pokorne serce - żebym Cię usłyszał, miłujące serce - żebym Ci służył, wierzące serce - żebym trwał w Tobie.

MOC SŁOWA

Niedziela I Wielkiego Postu – 21.02.2010
Łk 4,1-13

Jezus pełen Ducha Świętego powrócił znad Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem”. Odpowiedział mu Jezus: „Napisane jest: »Nie samym chlebem żyje człowiek«. Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: „Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcesz. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje”. Lecz Jezus mu odrzekł: „Napisane jest: »Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz«. Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuci się stąd w dół. Jest bowiem napisane: »Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli«, i »na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień«. Lecz Jezus mu odparł: „Powiedziano: »Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego«. Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.

Refleksja niedzielna:

Jezus został wyprowadzony na pustynię przez Ducha, gdzie przebywał czterdzieści dni i był kuszony przez diabła. O tym wydarzeniu w życiu Jezusa opowiadają ewangelista Łukasz i Mateusz, a wzmiankuje też ewangelista Marek. A o wielkim pisarzu rosyjskim Fiodorze M. Dostojewskim mówi się, że powiedział: gdyby historii o kuszeniu Jezusa nie było w Biblii, to by trzeba było ją wymyślić. O co zatem chodzi w tej historii kuszenia Jezusa, że jest nam taka bliska i chętnie słuchana?

Być może o to, że rozstrzyga się w niej pytanie o władzę, i to raz na zawsze. Jezus, który mógł sięgnąć po wszelką władzę nad światem, odrzucają. Odsuwa od siebie największą pokusę świata. A uczynił to ze względu na pierwsze przykazanie Boże. Zapewne zdaje sobie sprawę, że sięgając po władzę nawet nad całym światem, niewiele zyska, a utraci Boga. A tego nie jest warta w Jego oczach żadna władza. Chce oddawać pokłon Bogu i Jemu samemu służyć, a nie bożkowi władzy. Nie chce panować, lecz służyć:

wielbić Boga, kochać i szanować bliźniego, dzielić życie z innymi. Jezus, tak postępując, nie jest bynajmniej samolubny, lecz jedynie rozsądny. Wie, że tylko wtedy, gdy służy, mam szansę pozyskać i zachować siebie. Gdy sięgam po władzę i chcę panować, tracę wszystko. Wtedy diabeł odstąpił od Niego. Pierwsze przykazanie Boże pokazuje diabłu, jakie są jego możliwości i gdzie jest jego miejsce - ani nieograniczone, ani nie pierwsze.

Niedziela II Wielkiego Postu – 28.02.2010
Łk 9,28b-36

Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się śnieżno białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwóch mężów, stojących przy Nim. Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: „Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlekli się, gdy weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn wybrany, Jego słuchajcie”. W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmili o tym, co widzieli.

Refleksja niedzielna:

Piotr nie miał na myśli przytulnego schroniska górskiego, gdy zaproponował, że mógłby zbudować tam wysoko, na szczycie góry, trzy „przybytki”, jak jeszcze tłumaczył ks. Jakub Wujek – jeden dla Jezusa, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Z pewnością nie chodziło też o szybkie rozbiście namiotów, jakie nam są znane, a raczej o szałas, jakie na pamiątkę wędrówki przez pustynię budował i czynił to nadal lud Izraela na Święto Szałasów. Te prowizoryczne mieszkania miały przypominać o niepewności warunków życia, jakich doświadczali i wciąż doświadczają uchodźcy i wygnańcy, ale także o trosce, z jaką Bóg otaczał swój lud na pustyni, w drodze do Ziemi Obiecanej. Widowym znakiem Jego obecności i opieki był tak zwany Namiot Spotkania, czyli namiot, który Bóg polecił roz-

bić dla siebie w obozie swego ludu. Znak ten, sam w sobie ujmujący i pełen otuchy, nadawał się też dla wyrażenia wizji wspaniałej przyszłości i dlatego rytualnie nadaje się mu realny kształt w radosne Święto Szałasów. Piotr w przemienionym Jezusie rozpoznał Jego boskość i dlatego chciał dla Niego zbudować namiot - nowy Namiot Spotkania, nowy Namiot Boga pośród Jego ludu. Czy kryje się za tym jakiś fałsz, skoro aż dwaj ewangelisti, Łukasz i Marek, zauważają, że, nie wiedział, co mówi? Tak, bo przemienionego Jezusa nie da się zatrzymać ani przechować w namiocie – obojętnie, jak wielkim i wspaniałym, bo nowym „namiotem” Boga pośród ludzi nie jest żadne schronienie z gałęzi, lecz sam Jezus Chrystus. To Jezus jest nowym Namiotem Spotkania, w którym uobecnia się Bóg i jawną staje się Jego chwała. Jest w tym jednak coś niesamowitego, skoro się wie, że droga tego właśnie Jezusa prowadziła z Góry Przemienienia na górę Kalwarii, gdzie pośród mąk umarł na krzyżu w opuszczeniu przez Boga. To jest tajemnica, która każe – jak owym trzem uczniom – zachować milczenie.



CICHO

*Cicho Boską spełnić wolę,
Cicho bliźnim ulżyć dołę,
Cicho kochaj ludzi, Boga
Cicho - oto święta droga!
Cicho z swymi dzielić radość
Cicho wszystkim czynić zadość
Cicho innych błędy znosić
Cicho życzyć, błagać, prosić.
Cicho zrzec się, ofiarować,
Cicho ból swój w sercu chować,
Cicho jęki w niebo wznosić,
Cicho skrycie łzą się rosić.
Cicho kiedy ludzie męczą
Cicho gdy pokusy dręczą
Cicho zmianę życia znieść
Cicho krzyż z Jezusem nieść
Cicho Jezus w Hostii Sam
Cicho milcząc mówi nam –
Cicho ufaj Zbawcy Swemu
Cicho tęsknij, wzdychaj k'Niemu
Cicho z cnoty zbieraj plon,
Cicho aż nadejdzie zgon
Cicho ciało spocznie w grobie
Cicho da Bóg niebo tobie.*

Za zezwoleniem Władzy Duchownej



NIEDZIELA I WIELKIEGO POSTU, 21 luty 2010,
Słowo Boże: Pwt 26,4-10; Rz 10,8-13; Łk 4,1-13

**PONIEDZIAŁEK, ŚWIĘTO KATEDRY
ŚW. PIOTRA APOSTOŁA 22 luty 2010,**
Słowo Boże: 1 P 5,1-4; Mt 16,13-19
Odpust zupełny może uzyskać wierny, który nawiedzając w tym dniu Katedrę Św. Wojciecha w Ełku, pobożnie odmówi modlitwę Ojciec nasz... i Wierzę w Boga...
+ks. Kan. Jan Wielgat – 1993
+ks. Kan. Stanisław Bielawski – 1996

WTOREK, 23 luty 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Iz 55,10-11; Mt 6,7-15

ŚRODA, 24 luty 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Jon 3,1-10; Łk 11,29-32

CZWARTEK, 25 luty 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Est (Wlg) 14,1.3-5.12-14; Mt 7,7-12

PIĄTEK, 26 luty 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Ez 18,21-28; Mt 5,20-26
Kwartalne Dni Modlitw o Ducha Pokuty

SOBOTA, 27 luty 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Pwt 26,16-19; Mt 5,43-48
Sakrament bierzmowania w katedrze ełkiej – godz. 12.00

NIEDZIELA II WIELKIEGO POSTU, 28 luty 2010,
Słowo Boże: Rdz 15,5-12.17-18; Flp 3,17-4,1; Łk 9,28b-36
Dzisiaj ofiary do tzw. Puszek na Krajowy Fundusz Misyjny

PONIEDZIAŁEK, 01 marzec 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Dn 9,4b-10; Łk 6,36-38

WTOREK, 02 marzec 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Iz 1,10.16-20; Mt 23,1-12

ŚRODA, 03 marzec 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Jr 18,18-20; Mt 20,17-28

CZWARTEK, 04 marzec 2010,
ŚWIĘTO ŚW. KAZIMIERZA KRÓLEWICZA
Słowo Boże: Syr 51,13-20 albo Flp 3,8-14; J 15,9-17
I czwartek miesiąca

PIĄTEK, 05 marzec 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Rdz 37,3-4.12-13a.17b-28; Mt 21,33-43.45-46
I piątek miesiąca

SOBOTA, 06 marzec 2010, Dzień Powszedni
Słowo Boże: Mi 7,14-15.18-20; Łk 15,1-3.11-32
I sobota miesiąca



Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

Neokatechumenat

– czy nawet proboszcz jest w sekcie?

Zbyt często traktujemy przyjęty Chrztos formalnie, tzn. trzeba ochrzcić, bo coś tam, no bo jak bez Chrztu, bo to tradycja, bo co dziecko winne, że rodzice są słabej wiary, albo jej w ogóle nie mają? Funkcjonują takie stereotypy w myśleniu, a owocem takiego myślenia jest tak zwana religijność naturalna, często usługowa, oparta na zwyczajowej pobożności. To oczywiście wszystko jest ważne, ale jeśli tylko tak wyrażamy naszą wiarę, to za mało.

A gdzie jest żywy Bóg, a gdzie wiara żywa w obecności Chrystusa Zmartwychwstałego w każdej sytuacji naszego życia? A gdzie wartość wspólnoty, jaką jest Kościół, którego Głową jest On sam, żyjący i działający Jezus? Przez Chrztos zostaliśmy wszczępieni w Chrystusa, żyjemy w Nim i dla Niego. Chrztos ciągle przeżywany jako ścisła wspólnota z Bogiem i braćmi, jako wezwanie do pełnienia woli Bożej, do odkrycia i realizacji swojego chrześcijańskiego powołania. Żeby to lepiej zrozumieć, trzeba słuchać Boga, poznawać Jego naukę i przyjmować ją jako dobrą nowinę niosącą nam nadzieję zbawienia. Wiara rodzi się ze słuchania. Dlatego potrzebujemy katechezy, a więc słuchania o Bogu, o tym jak żyć, by być autentycznym uczniem Chrystusa.

Jesienią zaprosiliśmy katechistów, a więc braci głoszących słowo Boże, przekazujących nam najważniejsze prawdy wiary. Przez trzy miesiące ksiądz (prezbiter), kleryk i osoba świecka przybliżali nam zasady życia chrześcijańskiego, uczyli pochylania się nad słowem Boga zawartym w Księgach Objawienia (Pismo Święte), jak realizować swoje życie we Wspólnocie (nie żyjemy dla siebie, żyjemy dla innych). Owocem tych katechez było zawiązanie się Wspólnoty Neokatechumenalnej liczącej w tej chwili 13 osób. Neokatechumenat to znaczy na nowo odkrywać wartość Chrztu, wejść

na drogę poznawania Boga i Jego Miłości przez wspólne rozważanie słowa Bożego i sprawowanie Eucharystii. Gromadzimy się zatem co tydzień: jednego dnia nabożeństwo Słowa Bożego, a więc przygotowujemy fragmenty Biblii odnoszące się do haseł zawartych w Słowniku Biblijnym, a mających miejsce w wierze, jak chociażby „Skala”, „Pokój”, „Amen”, „Chleb” itd. Czytamy wspólnie wybrane fragmenty Biblii, dzielimy się tym słowem, co ono znaczy dla każdego z nas, jakie ma oddziaływanie w mojej konkretnej sytuacji życiowej, to jest tzw. echo Słowa. A w sobotni wieczór, a więc w wigilię Dnia Pańskiego, czyli niedzieli przeżywamy Eucharystię, a więc najważniejsze, fundamentalne i będące źródłem spotkanie z Chrystusem. Sprawujemy tę Mszę św. w gronie Wspólnoty, w Sali przygotowanej wcześniej na potrzeby tego niezwykłego wydarzenia. Liturgia jest kilka dni wcześniej przygotowana, z odpowiednią oprawą i śpiewem. Na zakończenie spotkania jest agapa, czyli radosna chwila przebywania ze sobą przy herbacie i ciastku.

Wspólnot neokatechumenalnych jest w Polsce i świecie ogromnie dużo. Są parafie, gdzie jest ich kilka, a nawet kilkanaście, bo jedna wspólnota może liczyć 30-40 osób. Istnienie tych wspólnot ma sens w ścisłej łączności ze Stolicą Apostolską, ciesząc się błogosławieństwem Papieża i obecnością kapłana, którego zgodnie z tradycją pierwszych wieków chrześcijaństwa nazywa się prezbiterem. Neokatechumenat posiada Statut i funkcjonuje według reguł tam zawartych zatwierdzonych przez Ojca Świętego.

W tym roku będą również głoszone katechezy dla dorosłych, jeśli chcemy wiarę swoją czynić żywą i coraz bardziej żyć nią na co dzień, trzeba skorzystać pamiętając, że „wiara rodzi się ze słuchania”.

Z pewnością zwróciliśmy uwagę na pomoc duszpasterską w osobie Ks. **Mirosława Krzywaka**, kapłana pochodzącego z naszej Parafii, mającego rodziców w Sejnach. Jesteśmy wdzięczni za pomoc w posłudze konfesjonau, w głoszeniu Słowa Bożego, w sprawowaniu Eucharystii. Dzięki tej pomocy mogliśmy swobodnie w styczniu kolędować, bo ks. Mirosław sprawował wieczorną Eucharystię w naszej bazylice. Do czasu podjęcia zadań duszpasterskich w diecezji łomżyńskiej ks. Mirosław jest nam bardzo pomocny w posłudze duszpasterskiej, za którą bardzo dziękujemy. Modlimy się, aby Pan Bóg pozwolił jak najprędzej podjąć obowiązki w macierzystej diecezji.

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI

WNiedzielę Świętej Rodziny usłyszeliśmy List Pasterzy Kościoła w Polsce nawiązujący do hasła tego Roku Kościelnego „BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI”. Biskupi zakończyli list słowami: „Umiłowani w Chrystusie Panu! Kończąc, pragniemy zwrócić uwagę, na wydany w tym roku przez Konferencję Episkopatu Polski dokument pt. „Służyć prawdzie o małżeństwie i rodzinie”. Bardzo serdecznie zachęcamy do jego lektury i rozmowy o nim w rodzinach. Mamy nadzieję, że wielu duszpasterzy zorganizuje w swoich parafiach grupy studyjne, które będą rozważały ten tekst, szukając w nim inspiracji do rozwoju i dróg nawrócenia. „Widzimy dzisiaj „gołym okiem”, jak wygląda patrzyenie na małżeństwo, które wciąż według zamysłu Bożego jest wspólnotą osób: mężczyzny i kobiety, którzy przyjmując sakrament małżeństwa tworzą jeden, święty i nierozzerwalny związek. Tę prawdę podkreślają w nauczaniu Kościoła nasi Pasterze.

Miłość i odpowiedzialność

9Ze szczerą Miłością – w imię odpowiedzialności za każdą kobietę i za każdego mężczyznę, a w konsekwencji za Ojczyznę, za Kościół i świat – trzeba podjąć dzisiaj refleksję duszpasterską nad małżeństwem i rodziną. Jest to niezmiernie pilne zadanie.

10Przede wszystkim trzeba pomóc małżonkom odkryć piękno i wielkość ich powołania, by zapragnęli nim żyć w całej pełni. Równocześnie trzeba pomóc zagrożonym małżeństwom wrócić do pierwotnej miłości, a pozostałe uchronić od niebezpieczeństw. Trzeba wreszcie, aby młodzi, którzy dopiero wchodzą w życie, zrozumieli, że muszą „od siebie wymagać” przede wszystkim wtedy, gdy przychodzi miłość i gdy myślą o małżeństwie i rodzinie. Gdy reklama dóbr materialnych zda się osiągać szczyt nachalności, trzeba przebić się z orędziem, że Miłość istnieje i że jest najważniejsza. Nie można przecież dopuścić, aby

miłość małżeńska była profanowana przez egoizm, przez poszukiwanie za wszelką cenę jedynie przyjemności oraz przez zamknięcie się na życie. Nie można bowiem dopuścić do rozczarowań i niepotrzebnego cierpienia kolejnych osób. Trzeba powstrzymać degradację społeczeństwa. Brak prawdziwej miłości w relacjach międzyludzkich – miłości wyłącznej, nierozzerwalnej, aż po śmierć – jest straszliwie destrukcyjną siłą, trywializującą, a ostatecznie niszczącą nie tylko poszczególne osoby, ale same podstawy życia społecznego.

11Kościół w Polsce podnosi więc «łagodnie, ale zdecydowanie» głos, aby w imię miłości i odpowiedzialności mówić jasno również o tym, co wymagające. Tym słowem towarzyszy modlitwa. Niech Duch Święty oświeci serca, aby zrozumieli, że trzeba naprawdę kochać, by nie troszcząc się o własną popularność i nie myśląc o sobie, odważnie „bronić lud chrześcijański przed błędami, które mu zagrażają”.

(cdn)

Inne podejście do postu

Post w naszym rozumieniu wiąże się zwykle z podjęciem jakiegoś wyrzeczenia, najczęściej z rezygnacją z jedzenia słodczy, picia alkoholu lub oglądania telewizji. Istnieje jednak wiele innych, twórczych możliwości zbliżenia się do Boga poprzez praktykowanie postu. Oto kilka z nich na Wielki Post, a może – jeśli trzeba – i na dłużej:

1. Podejmij post od gniewu i nienawiści. Codziennie daj swoim najbliższym dodatkową porcję miłości.
2. Podejmij post od osądzania innych. Zanim kogoś potępisz, przypomnij sobie, jak Jezus odnosi się do twoich upadków.
3. Podejmij post od upadania na duchu. Trzymaj się mocno obietnicy Jezusa, że Bóg ma dla ciebie najlepszy z możliwych planów (zob. Jr 29,11).
4. Podejmij post od narzekania. Kiedy będziesz miał ochotę narzekać, zamknij oczy i przypomnij sobie małe radości, jakimi obdarowuje cię Jezus.
5. Podejmij post od uczucia żalu do innych i goryczy. Pracuj nad przebaczeniem tym, którzy cię zranili.
6. Podejmij post od wydawania zbyt wielu pieniędzy. Postaraj się ograniczyć swoje wydatki i przeznacz zaoszczędzone w ten sposób pieniądze na potrzeby ubogich.

Nie trzeba się bać spowiedzi, zostawiać jej na specjalne okazje, czekać do świąt, rekolekcji, aby stało się zadość obowiązkowi. Warto szukać jej wyzwalającej mocy, kiedy woła o to sumienie. Wtedy doświadczymy jej prawdziwej wartości.

Nie czekać do świąt

Są dwie najbardziej bezbronne dziedziny w życiu ludzkim: miłość i wiara. Obie łatwo zniszczyć, obie nie dają się zamknąć w legalistyczne normy. Z drugiej jednak strony, nasza natura domaga się zewnętrznego i wewnętrznego ładu. Tacy jesteśmy. Słowa te dobrze oddają istotę nakazu, jaki zawarty jest w drugim przykazaniu kościelnym: Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty.

Byłoby największym błędem traktować ten obowiązek formalistycznie. Gdzie nie ma ducha, a pozostaje tylko litera prawa, zatracą się wolność i miłość. Gubi się sens. Ludzie nie lubią dzisiaj nakazów. Minio to Kościół zdecydował, aby zobowiązać do corocznej spowiedzi znalazło się wśród podstawowych obowiązków życia chrześcijańskiego. Dlaczego?

W czasach, kiedy Kościół przeżywał kryzys, przystąpienie do spowiedzi i szczerze wyznanie grzechów było potwierdzeniem trwania w jedności z nim, zewnętrznym wyznaniem wiary. Dzisiaj ten aspekt może jest mniej akcentowany, ale sens gestu się zachował. Jeśli istotą relacji między wierzącymi ma być miłość, to jak można tolerować grzech, który ze swej natury tę miłość niweczy?... Innym powodem jest bardzo mocne podkreślenie wielkiej wartości sakramentu pojednania, często przez wielu pomijanej. To nie jest tylko psychologiczny seans – aby było „lepiej na duszy”, gdyż

wówczas wartość spowiedzi uzależniona byłaby np. od nastroju penitenta, fachowego przygotowania księdza itp. A tymczasem sakrament pojednania to SPOTKANIE. To doświadczenie Bożej miłości i miłosierdzia. A my niejednokrotnie kłękając przy kratkach konfesjonału, pytamy siebie: Co też ja powiem? Zamiast: Kogo spotkam? Co otrzymam? Bardzo przejmujemy się grzechami, a tak mało miłością, którą Bóg chce nam ofiarować, darując nam grzechy...

Nie wolno w drugim przykazaniu przegapić jednego słowa: „przynajmniej”. Doroczna spowiedź to niezbędne minimum. Człowiek, który tylko raz w tygodniu myłby ręce, od czasu do czasu tylko zmienił ubrania czy cesał włosy – przeżyłby oczywiście, ale...

Duch ludzki to bardzo delikatna struna. Nie strojona odpowiednio, wydaje fałszywy odgłos... Duch nie pielęgnowany – zaczyna otaczać się skorupką egoizmu, wpadać w marazm. Niby wszystko jest w porządku, ale szybko zaczyna zacierać się granice między dobrem a złem. To wielkie niebezpieczeństwo. Dobrze przeżyta spowiedź, odślanająca korzenie zła, dotykająca najgłębszej motywacji – zawsze umacnia i pozwala nam dostrzec ogrom Bożej miłości i na wszystko patrzeć inaczej.

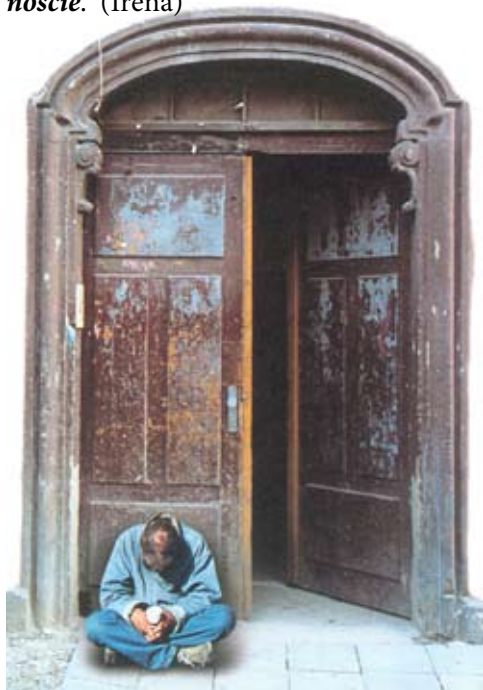
Potrzebna jest umiejętność dystansowania się wobec siebie, by stawać w prawdzie przed Bogiem i nazywać rzeczy po imieniu – także te, z których niekoniecznie jest się dumnym. Dlatego sakrament pokuty ma taką właśnie formę: wypowiedzenia drugiemu tego, co wstydliwie chowa się w swoim sumieniu, czego często nikt inny nie zna... To nie jest łatwe, ale daje wolność. Prawdziwą. Bóg chce, abyśmy byli wolni – najpełniej, jak to tylko możliwe. Kościół także niesie tę wolność. Im częstsza i lepsza spowiedź, tym doskonalsza wolność.

ks. Paweł Siedlanowski



Gdzie jest w Biblii napisane?

Że bliźni, który nam został dany, musi nas uszczęśliwiać, albo też tylko w znośny sposób wyglądać, aby nas nie drażnić? Co **jednemu z tych najmniejszych uczyniliście, Mnie uczyniliście**. Ten najmniejszy, to moim zdaniem, nie tylko dziecko, to byłoby zbyt piękne. Tym najmniejszym jest ten mało interesujący, ten mało dowcipny, ten niezręczny, ten brzydki i ten jeszcze brzydszy niewdzięcznik. Ten najmniejszy to ten, który działa na nerwy, któremu brakuje akurat tego, co by go mogło, po ludzku sądząc, rekomendować; ale Bóg, który stoi za nim i na nas patrzy, chce nam powiedzieć, że owa mizeria tego bliźniego jest tytułem do stania się naszym bratem. Taka miłość bliźniego, poważna, chrześcijańska, nie ma nic wspólnego z nadmiarem uczuć. Bardzo często stoi pod nakazem – poza wszelkim samozadowoleniem – o którym św. Paweł mówi: **jedni drugich brzemiona noście**. (Irena)



Różańcem oplecmy życie kapłanów

Różaniec z ks. Szymonem Muchą – kustoszem sanktuarium – moderatorem Rodziny Różańcowej w Diecezji Radomskiej.

TAJEMNICE RADOSNE

I. Zwiastowanie

W ciszy nazaretańskiego domu Archanioł oznajmia Maryi wolę Boga. I dziś Bóg przychodzi ze swoim zaproszeniem: „Pójdź za Mną!”. Prosimy Cię, Panie, za nasze rodziny, by przez wiarę i modlitwę były otwarte na przyjęcie Bożego wezwania i powołania.

Jezu, uczyń serca nasze według Serca Twego.

II. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja nie myśli teraz o sobie. Idzie do Elżbiety. Pod sercem niesie Jezusa, na którego przyjęcie świat czekał tyle tysięcy lat. Powołanie kapłańskie to nie tylko osobisty dar Boga dla wybranego człowieka. To dar dla całej wspólnoty, która czeka, by kapłan przyniósł jej Jezusa. Prosimy Cię, Panie, o ten dar, zwłaszcza tam, gdzie wciąż brakuje kapłanów. *Jezu, uczyń...*

III. Narodzenie Pana Jezusa

W betlejemskich domach nie było miejsca dla Boga... Od tamtej chwili minęło wiele czasu, a Bóg wciąż napotyka tyle zamkniętych ludzkich serc. Prosimy Cię, Panie, za ludzi obojętnych i chwiejących się w wierze, by otworzyli się na łaski, którymi nas obdarzasz przez posługę każdego kapłana. *Jezu, uczyń...*

IV. Ofiarowanie w świątyni

To tajemnica radości matczynego serca gotowego nawet na cierpienie, o którym mówi Maryi Symeon. Kapłaństwo nierozłącznie związane jest z ofiarą – ofiarą Chrystusa, ale też z osobistym wyrzeczeniem się dla Niego domu, rodziny, przyjaciół... Prosimy Cię, Panie, aby młodzi ludzie nie wahali się zrezygnować dla Ciebie z tego, co proponuje świat, i wybrać drogę kapłańskiego powołania. *Jezu, uczyń...*

V. Odnalezienie Pana Jezusa

Jezus ma świadomość tego, że powinien być w tym, co należy do Jego Ojca. Życie kapłana nie może być takie jak życie ludzi świeckich. Kapłan również powinien być w tym, co należy do Ojca. Prosimy Cię, Panie, abyśmy poprzez modlitwę pomagali kapłanom wzrastać na drodze powołania. *Jezu, uczyń...*



Bazylika Mniejsza p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 0875162141
Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003
Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: ksbzdak@diecezja.elk.pl
Wikariusze: ks. Radosław Góralski, ks. Piotr Świędrowski, ks. Bernardas Augaitis.

Zapowiedzi przedślubne:

Maciej Plesiewicz, kawaler z Sejn, Parafia tutejsza i **Patrycja Juzińska**, panna z Białegostoku, Parafia Wszystkich Świętych.

Szymon Janczewski, kawaler z Giby, Parafia św. Anny i **Joanna Dąbrowska**, panna z Sejn, Parafia tutejsza.

Romuald Szymczyk, kawaler Skarkiszki, Parafia tutejsza i **Anna Pieczulis**, panna Pelele, Parafia Wniebowzięcia NMP w Puńsku.

Módlmy się za narzeczonych, aby z wiarą i roztropnie przygotowali się do zawarcia sakramentu małżeństwa.

Sakrament małżeństwa:

13/02/2010
Joanna Paszkiewicz i Waldemar Głowacki

Sakrament Chrztu Świętego:

14/02/2010 – Hanna Groblewska

Odeszli do wieczności:

† Stanisław Madejski, Kielczany (l. 57), zm. 06/02/2010

† Rafał Rupiński, Sejny (l. 17), zm. 06/02/2010

† Wiesław Fiecko, Sejny (l. 48), zm. 08/02/2010

Od Środy Popielcowej do Wielkanocy posługę duszpasterską pełni diakon **Rafał Wierciszewski**, alumn VI roku naszego Seminarium Duchownego w Ełku. W zakresie obowiązków wynikających z przyjętych święceń diakon Rafał głosi Słowo Boże, rozdziela Komunię św., pomaga w katechezie, przygotowuje liturgię z ministrantami, prowadzi liturgię pogrzebu, pomaga w kancelarii parafialnej. Ten czas pracy duszpasterskiej w naszej Parafii jest bezpośrednim przygotowaniem do posługi kapłańskiej, którą podejmiemy jako kapłan diecezji ełckiej po przyjęciu święceń kapłańskich. Życzymy, aby była to posługa jak najbardziej owocna.

Komunikat Caritas Diecezji Ełckiej

Drodzy Parafianie!

Zgodnie z obowiązującym prawem podatnicy mogą przekazać 1% swojego podatku dochodowego za rok 2009 na rzecz wybranej organizacji pożytku publicznego. Caritas Diecezji Ełckiej współpracuje z organizacją pożytku publicznego „CARITAS BLIŹNIM” (Caritas Diecezji Łomżyńskiej) i wspólnie realizuje projekty i przedsięwzięcia na rzecz ludzi potrzebujących, dzieci i młodzieży. Zwracam się z prośbą o przekazywanie 1% na rzecz „Caritas Bliźnim” (KRS 0000269678, w informacjach uzupełniających z dopiskiem „Ełk”).

Dzięki Waszej ofiarności z uzyskanych środków, diecezjalna Caritas przeprowadzi wiele akcji na rzecz osób potrzebujących:

1. kolonie dla dzieci i młodzieży z rodzin ubogich i wielodzietnych z terenu naszej Diecezji;
2. zakup leków i sprzętu medycznego dla chorych dzieci;
3. prowadzenie noclegowni i jadłodajni dla osób bezdomnych i samotnych w Ełku i Giżycku.

Pragnę podkreślić, że bez Waszego wsparcia i zaangażowania nie będziemy w stanie na tak dużą skalę realizować dzieł miłosierdzia i pomagać ludziom w potrzebie. Za okazaną życzliwość i pomoc finansową serdecznie BÓG zapłać.

Zachęcam także do odwiedzenia naszej strony internetowej www.elk.caritas.pl, gdzie można uzyskać pełną informację o działalności Caritas Diecezji Ełckiej.

Caritas Diecezji Ełckiej

Ks. Jacek Nogowski
Ks. Jacek Nogowski
WICEPREZYDENT



Z pamięcią w modlitwie

R. Kamiński

NIP 848-14-65-879, REGON 040109444
Konto bankowe: PKO BP S.A. o/Ełk 29 1020 4724 0000 3302 0027 2369
Konto walutowe: PL 72 1020 4724 0000 3102 0031 3015 SWIFT BPKOPLPW

Ogłoszenia duszpasterskie

1 W dzisiejszą pierwszą niedzielę Wielkiego Postu warto przypomnieć naukę Sługi Bożego Jana Pawła II, w którą przez tyle lat się wsłuchiwalimy. Oto jego słowa: „Rozpoczynający się okres Wielkiego Postu jest okazją do bardziej intensywnej modlitwy i wielkodusznej pokuty dla ubłagania Boga o łaskę nawrócenia serc i dar pokoju w sprawiedliwości dla wszystkich ludzi. Zwracam się do wszystkich wiernych Kościoła katolickiego, do diecezji, parafii i różnych kościelnych organizacji z prośbą, by czas przygotowania do świąt wielkanocnych poświęcili modlitwie o pokój i spełnianiu czynów braterskiej solidarności wobec ludzi cierpiących”. Prośba Ojca Świętego, mimo upływu lat, pozostaje ciągle aktualna. Starajmy się, aby dobre owoce duchowe, jakie w tym czasie otrzymamy, promieniowały wokół nas, a trud stawiania się lepszymi ofiarujemy także za innych, zwłaszcza za tych, którzy obrażają Pana Boga i za to nie przepraszają, oraz za pokój na świecie.

2 Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu przeżywać będziemy w pierwszym tygodniu Wielkiego Postu pod hasłem: „Abstynencja darem miłości”. Jak podkreśla Bp Tadeusz Bronakowski, Przewodniczący Zespołu KEP ds. Apostolstwa Trzeźwości: „... to wyjątkowy czas solidarnej modlitwy oraz refleksji nad wciąż aktualnymi i niezwykle bolesnymi problemami związanymi z nadużywaniem alkoholu, które dotyczą tak wielu Polaków, tak wiele polskich rodzin i poszczególnych grup społecznych. W sposób szczególny myślimy o sytuacji polskiej młodzieży, która coraz częściej sięga po alkohol. To również zachęta do odpowiedzialnego zaangażowania w wielkie dzieło troski o trzeźwość Polaków, w sposób szczególny zaś do budowania nowej obyczajowości poprzez odważne świadectwo abstynencji”.

3 Wpatrzeni w Ukrzyżowanego, który dla nas wyrzekł się wszystkiego i złożył w ofierze swoje życie, z ochoczym sercem podejmujemy trud dobrowolnego umartwienia, jako wynagrodzenie za grzechy nasze i naszych bliźnich. Zróbmy dobre postanowienia, powstrzymujmy się od udziału w głośnych rozrywkach, od spożywania napojów alkoholowych, palenia, aby w ten sposób wynagrodzić Bogu grzechy pijaństwa, rozwiaźności, nieuczciwości i wszelki brak pokory. Nie zapominajmy, że Wielki Post jest czasem powagi, pokuty i modlitwy. Niech go nie zakłóca huuczne spotkania czy celowo organizowane w tym czasie imprezy rozrywkowe, szczególnie dla dzieci i młodzieży. Kochani Rodzice i Wychowawcy, z większą troską spojrzycie w tym czasie na swoje pociechy. To na Was spoczywa obowiązek dobrego wychowania dzieci, także w duchu tradycji i naszej polskiej pobożności.

4 We właściwym przeżywaniu Wielkiego Postu niech pomogą nam nabożeństwa wielkopostne. W każdy piątek w naszej świątyni wraz z Chrystusem i Jego bolejącą Matką przemierzamy Drogę Krzyżową o godz. 17.00; dla młodzieży we czwartek o 18.00, a dzieci w środę o 16.15; w niedziele rozpamiętujemy Mękę Pańską podczas Gorzkich Żali o godz. 17.00; słuchać będziemy również kazania pasyjnego, dlatego uczestniczących w wieczornej Mszy św. prosimy o wcześniejszy udział w Gorzkich Żalach i wysłuchaniu kazania, którego już nie będzie w czasie Eucharystii. Gorzkie Żale będziemy również śpiewać po sumie, z myślą o naszych Parafianach z wiossek. Nie żałujmy czasu i odwagi, aby w złaicyzowanym dziś świecie pokazać, że mocno trwamy przy Chrystusowym Krzyżu – znaku zbawienia. Niech ten Krzyż przypomina światu, zwłaszcza wrogom Kościoła, iż największą wartością w życiu jest miłość płynąca z tego właśnie Krzyża: „W krzyżu miłości nauka”...

5 W drugą niedzielę Wielkiego Postu, 28 lutego przeżywać będziemy Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Trzeba nam pamiętać o 2100 polskich misjonarzach pracujących w 94 krajach świata. Są oni świadkami prawdy, że Bóg jest Miłością i kocha każdego bez wyjątku. Oni potrzebują naszej solidarności, która jest znakiem Bożego błogosławieństwa i więzi z Kościołem lokalnym, który ich posłał. Możemy ich wesprzeć również przez jałmużnę wielkopostną zbieraną do skarbon przy kościele. Można także materialnie wspierać misjonarzy przez wysyłanie **SMS-ów** o treści **Misje** na numer **72032** (koszt 2,44 zł). Tak można wspierać misjonarzy do końca 2010 r.

6 W pierwszym tygodniu marca przeżywać będziemy pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. Sens przeżywania tych dni i porządek nabożeństw jest nam znany. Uczestnicząc w liturgii tych dni warto budować swoją pobożność i duchowość.

7 Święto świętego Kazimierza (1458-1484), polskiego królewicza, który swym bogobojnym życiem udowodnił, że władza wcale nie musi być okazją do nadużyć, korupcji ani wyścigu w gromadzeniu doczesnego bogactwa obchodzić będziemy we czwartek, 4 marca. Władza i polityka jako powołanie może stać się też drogą do świętości. Święty Kazimierz jest patronem naszych braci Litwinów, przez jego wstawiennictwo polecamy Bożej opatrności Kościół i cały naród litewski.

8 Parafialną Radę Duszpasterską i Ekonomiczną zapraszam na spotkanie 25 lutego, we czwartek o godz. 18.00. Spotkanie odbędzie się w sali na plebanii.

NIEDZIELA I WIELKIEGO POSTU, 21 lutego 2010

07:00 +Kazimierz Augustynowicz (9 rocz.)
08:30 +Stanisław Dobuszyński (1 rocz.)
10:00 +Grzegorz Siemianis
11:30 +Aleksander (3 rocz.) +Helena Letkiewicz
i z rodz. Pachuckich i Działakowskich
13:00 (LT) +Agota +Juozas +Mykolas +Marceli
+Juozas
Krasnowo: +Ryszard Małkiński i jego rodzice
15:00 O dobre przygotowanie dzieci kl. II do pierw-
szej spowiedzi i komunii św.
17:30 O błog. Boże, mocną wiarę i miłość dla Karola
w 18 rocz. urodz. i dla rodziny

PONIEDZIAŁEK, 22 lutego 2010

06:30 O błog. Boże i zdrowie dla Ryszarda Nerkow-
skiego i dla rodziny
08:00 O błog. Boże i zdrowie dla Adama, Romualda,
Jolanty, Pauliny, Marcina i Marty Misiukanis
08:00 +Marianna +Wacław Laskowscy
17:30 +Janina Kosińska (23 rocz.)
17:30 +Kamil +Józef +Helena Fiedorowicz

WTOREK, 23 lutego 2010

06:30 Za wszystkich bliskich zmarłych, którzy po-
trzebują modlitwy
08:00 +Eugeniusz Kordowski (2 rocz.)
08:00 +Janina Konopko
17:30 +Stanisław +Anna +Stefania Święcicy

ŚRODA, 24 lutego 2010

06:30
08:00 +Franciszek +Kamila i z rodz. Gerwelów
08:00 +Marianna +Feliks +Bernardyna Czokajto
17:30 +Anna Jabłońska

CZWARTEK, 25 lutego 2010

06:30
08:00 +Bronisław +Otylia Zajko
08:00 +Stanisława Wichert (11mc)
17:30 +Antoni Gibas (1 rocz.)

PIĄTEK, 26 lutego 2010

06:30 +Antoni Mielech (4 rocz.)
08:00 +Kazimierz Koneszko (11mc)
08:00 +Bronisław Szoda (1 rocz.)
08:00 +Jadwiga Kierejszys (10 rocz.)
17:30 +Romuald Fejfer (1 rocz.) egzekwie

SOBOTA, 27 lutego 2010

06:30 +Wincenty Korzeniecki (m-c od pogrzebu)
08:00 +Ryszard (4 rocz.) +Romuald +Izydor +Ma-
rianna z rodz. Bielskich +Albina (21 rocz.)
+Konstanty +Franciszek +Adam +Albina
z rodz. Pużynowskich
08:00 +Bogusław Kaufman (10mc)

17:30 Za Ojczyznę, Ojca Św. i Radio Maryja
17:30 +Miroslaw Skupski (3mc)

NIEDZIELA II WIELKIEGO POSTU, 28 lutego 2010

07:00 Dzięczczynna i o błog. Boże dla darczyńców
wspierających Parafialny Zespół Caritas
w przygotowaniu świątecznej pomocy
najbiedniejszym
08:30 +Natalia Miszkiel (5 rocz.)
10:00 +Henryk Stefański (6mc)
10:00 +Mateusz Miszkiel
11:30 Intencja Nieustającego Różańca
11:30 Dzięczczynna i o błog. Boże dla Haliny i Ma-
rianna Paszkowskich w 45 rocz. ślubu
13:00 (LT) +Anastazja Skrypko (2 rocz.)
Krasnowo: Za parafian
17:30 +Jan +Stefania +Józef z rodz. Jasińskich

PONIEDZIAŁEK, 1 marca 2010

06:30 +Stanisław Krajewski (m-c od pogrzebu)
06:30 +Bronisław Ludolf (greg1)
08:00 +Jadwiga Wołkanis (3 rocz.)
08:00 +Irena +Kazimierz z rodz. Wojtyrów
17:30 +z rodz. Malinowskich +Stanisław +Kazimie-
ra i ich rodzice
17:30 +Marianna +Wacław Makarewicz

WTOREK, 2 marca 2010

06:30 +Bronisław Ludolf (greg2)
08:00 +Helena Luto
08:00 +Bożena Nowacka (10 rocz.)
17:30 +Mieczysław Wołukanis (m-c od pogrzebu)
17:30 +z rodz. Sosnowskich

ŚRODA, 3 marca 2010

06:30 +Kazimiera Adamowicz
08:00 +Bronisław Ludolf (greg3)
08:00 +Natalia +Henryk +Grzegorz Myszczyński
17:30 Dzięczczynna i o błog. Boże i opiekę MB Sej-
neńskiej dla rodziny
17:30 +Halina Namiotko

CZWARTEK, 4 marca 2010

06:30 +Kazimierz +Natalia +Helena z rodz. Wilkie-
lów i ich rodzice
08:00 +Bronisław Ludolf (greg4)
08:00 +Kazimierz Dziemido i jego rodzice i rodzeń-
stwo
17:30 +Kazimiera +Feliks +Wiesław Kalwejt

PIĄTEK, 5 marca 2010 pierwszy miesiąca

06:30 +Władysława Miszkiel (6 rocz.)
08:00 +Bronisław Ludolf (greg5)
16:00 +Krzysztof Kordowski (2 rocz.)
17:30 +Jan Bagan (20 rocz.) i z rodz. Baganów
i Milewskich

SOBOTA, 6 marca 2010 pierwsza miesiąca

06:30 +Andrzej Łabanowski

08:00 +Apolonia +Piotr +Stanisław Marcinkiewicz
i z rodziny

08:00 +Bronisław Ludolf (greg6)

17:30 +Stanisław +Katarzyna +Anna

17:30 +Jerzy Januszko (4 rocz.) +Anna +Aniela

NIEDZIELA III WIELKIEGO POSTU, 7 marca 2010

07:00 +Bronisław Ludolf (greg7)

08:30 +Robert Czeszkiewicz

10:00 +Józef +Scholastyka +Edmund Stefańscy

11:30 +Witold Wydro (4mc)

13:00 (LT) +Witold +Anna Niewulis

Krasnowo: Za parafian

17:30 +Daniel Lewkowicz +Zofia Rutkowska

Pokusa w nas

Jak łatwo pomylić samorealizację z samoubóstwieniem? Jak łatwo zapomnieć, że moje życie nie jest celem samym w sobie? Jak łatwo złożyć w ofierze przekonania, ludzi i wiarę ze względu na osobiste korzyści? Chcąc się o tym przekonać, potrzebuję Jezusa – i mojego – doświadczenia pustyni... wtedy mam szansę rozpoznać pokusy, jakimi jestem zwodzony przez diabelskie moce zewnętrzne i wewnętrzne.

Błogosławić i być błogosławieństwem

Dobre słowo rozjaśnia smutne godziny, dodaje otuchy i budzi nadzieję. Dobre słowo może leczyć, co więcej – może ocalić życie. To doświadczenie kryje się w łacińskim słowie „benedicere” – „mówić dobrze”, „powiedzieć coś dobrego”. Nasze słowo „błogosławić” zamiast „błogosławić” jest prastawem słowiańskim i ma takie samo znaczenie.

Błogosławić powinien człowiek wierzący, co więcej – powinien być błogosławieństwem. Kto jest zjednoczony z Bogiem, nie tylko przy szczególnych okazjach chciałby błogosławić – dobrze mówić o Bogu i dobrze żyć z ludziami. Kto pozostaje w przymierzu z Bogiem, chciałby czynić tak codziennie.

I tak też robi, dobrze życząc światu i bliźnim. To zasadnicza postawa chrześcijańska, fundamentalna forma życia chrześcijańskiego. A co wtedy, gdy zachoruję, gdy dotknie mnie cierpienie? Wtedy także nie powinien utracić swego znaczenia słowa „błogosławić” i „być błogosławieństwem”. Nieprzypadkowo bowiem błogosławieństwo jest związane ze znakiem krzyża. Wolno mi wierzyć, że Bóg nawet w nędzy krzyża nie jest bezradny i wie, co począć. Jego pierwsze słowo: „Niech się stanie”, jest również Jego słowem ostatnim: „Niech się stanie życie”.



Msze św. w Bazylice Sejneńskiej:

w niedziele i święta – 7:00, 8:30, 10:00, 11:30 (suma), 13:00 (w jęz. lit.), 17:30, w dni powszednie – 6:30, 8:00, 17:30.

W kaplicy dojazdowej w Krasnowie w niedzielę o godz. 13:00;

w kościółku w Żegarach – w niedzielę g. 10.00 (w jęz. lit.)

w kaplicy szpitalnej – w sobotę o godz. 15.00.

Kancelaria parafialna czynna: wtorek, piątek i sobota w godz. 9.00 – 10.30 i 15.30 – 17.00

Biblioteka parafialna czynna: w pierwszy i drugi wtorek miesiąca w godzinach 8.30 – 9.30 w pilnych sprawach tel. 0875163090

Katolicka Poradnia Rodzinna czynna w każdą środę w godzinach 16.00 – 18.00 na plebanii 1 piętro.

Spotkania modlitewnych grup „WIECZERNIK”: dorośli – w każdy czwartek, osoby uzależnione od nałogów – w każdy piątek, młodzież – w każdą sobotę. Wszystkie spotkania po wieczornej Mszy św. w salce katechetycznej obok zakrystii w bazylice.

Sakrament Chrztu Świętego udzielany jest w czasie Eucharystii o godz. 10.00 w II i IV niedzielę miesiąca.

Z ŻYCIA PARAFII



Uroczystość poświęcona pamięci Sybiraków, czyli ludzi, którzy przeszli przez „niehumanitarną ziemię” zesłani na długie lata katorgi, upokorzenia i zniewolenia odbyła się w niedzielę 14 lutego. Początkiem spotkania była Msza św. w intencji żyjących o błogosławieństwo i łaskę Bożą, a dla zmarłych o wieczność Mszy św. przewodniczył Biskup Ełcki Jerzy Mazur.

***Jeżeli zapomnę o nich Ty Boże
na niebie zapomnij o mnie***



Fot.: J. Lupo

SIEWCA

www.sejny.kuria.elk.pl

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Sejnach

Redaguje zespół. Adres redakcji: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1, tel: 0875162141.

Wydawca: Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Sejnach. Skład komputerowy: Jan Lupo.

Teksty zamieszczamy na prawach honorowych.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów oraz zmian tytułów.